

ROMUNSKI PREMIER UMORJEN

Bucharest, Romunska, 21. sept. — Romunski premier Armand Calinescu je bil danes ob 12:30 popoldne zavrtno napaden in ustreljen, ko se je peljal v avtomobilu skozi glavno mesto. Premier je bil znan kot "železni mož" Romunije, ker je z odločno roko svoje čase zatrl nazijsko organizacijo, imenovano železno gardo.

Policijska je že 17. junija odkrila zaroto proti življenju premiera in kralja Karola. Zarotniki so nameravali maskevatati smrt vojne železne garde, Zelea Codreanu, ki je bil ubit na begu iz ječe še lanskega novembra.

Premier Calinescu je bil oni, ki je priporočil kralju Karlu diktatorsko moč. Bil je star komaj 46 let in vzgojen v Franciji. Bil je slep na eno oko že od svojega 4. leta.

Premier se je peljal v svojem avtomobilu na razgovor h kralju. Na nekem križišču se je avto ustavil, ker se je pojavil pred njim velik truk. Takrat je skočil proti avtu šest napadalec, čilo so odprli vrata v avtu in začeli streljati v premiera. Dve krogli sta ga zadeli in je bil na mestu mrtev, tako tudi njegov tajnik, ki se je vozil z njim.

Nato so skočili napadalec v praviljen avto in zadreveli proti radio oddajni postaji. Najbrže so hoteli razglasiti splošno vstajo. Toda prišla je straža, ki je napadalec prišla. Dva izmed njih sta naglo storila samomor na licu mesta.

Premier Calinescu je bil velik sovražnik Nemcev, zato se sumi, da je atentat nasetovala berlinska vlada.

Z morilci so napravili kratek proces — še sinoči so bili ustreljeni in sicer na licu mesta, kjer so izvršili atentat. Skoro vse mesto je zrlu prizor, ko se je osem trupel zgrudilo na pločnik, prelučnjanih od krogel. Trupla so pustili ležati na tleh.

Kralj Karol je vzprijel na meravane vstaje naglo razglasil vojno stanje po vsej deželi in postavil vojaško vlado na krmilo.

Vsi na prireditve

Danes zvečer se vrši pod novo cerkvijo sv. Vida prireditve pod avspico komiteja za izvolitev councilmanom Ralph R. Butala. Narod je prijazno vabljen, da se udeleži v velikem številu.

V cerkvi Marije Vnebovzete se bo brala v nedeljo ob desetih sv. maša za pok. Jim Skubicem ob priliki 7 obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Vsi češki in poljski civilisti morajo iz Romunske, zadržani pa so vladni organi

Bucharest, 21. sept. — Romunska vlada je izdala včeraj novo odredbo, po kateri morajo vsi češki in poljski begunci iz dežele in sicer v teku dveh tednov. Kam bodo šli, poročilo ne pove. Menda jim ne bo preostalo drugega kot nazaj na Poljsko, v roke nemškim in ruskim vojakom, kjer jih pač ne čaka nič dobrega.

Poljskemu predsedniku Moscičniku, generalu Smigly-Rydz in drugim poljskim vladnim organom so se postavile na pot nove zapreke pri odhodu iz dežele. Romunska vlada jim je namreč

Italijani so začeli pošiljati apel za mir na zaveznike

Rim, Italija. — Il Popolo D'Italia, glasilo diktatorja Mussolinija, je priobčil včeraj članek, v katerem se apelira na Anglijo in Francijo, naj prideta do sporazuma z Nemčijo in tako končata to "brezpotrebno" vojno. Časopis piše, da je zopet Italija, ki kaže v pravo smer in kaže, da je že pred vojno svarila Poljsko, naj se ne upira Nemčiji, ker bo to zanjo samo poguba.

Mussolini je očitno vzel na se nalogo, da bo posredoval v Evropi za premirje. Ena njegovih potez v tej smeri je to, da je dosegel z Grčijo sporazum in da sta obe državi umaknili svoje čete od grško-albanske meje, kjer so se pazno gledale vse od časa, ko je Italija zasedla Albanijo.

"Kakor je Italija še vselej pokazala na pravo pot," piše Mussolinijevo glasilo, "tako je tudi zdaj, ko svetuje Angliji in Franciji, da je edino prava pot takojšno premirje v Evropi."

Vročina v Kaliforniji

Los Angeles, Cal. Te dni je v Kaliforniji taka vročina, kot jo še ljudje ne pomnijo. Toploter kaže v nekaterih krajih do 110 stopinj in neuradno se celo poroča, da je kazal celo 142 stopinj. Sedemnajst oseb je umrlo že radi vročine. V mnogih mestih so zaprli šole in trgovine zapirajo že opoldne, radi neznozne vročine v popoldanskih urah.

V bolnišnici

Dobro poznani Mike Poklar, ki vodi gazolinso postajo na St. Clair Ave. in 43. cesti se nahaja v Lutheran bolnišnici. Obiski so dovoljeni od 2 do 4 popoldne in od 7 do 8:30 zvečer. Zelimu mu skorajšnje okrevanje.

Obiski so dovoljeni

Zdravniki so dovolili obisk Mr. Ignac Slapniku, znenemu floristu na 6102 St. Clair Ave. Torej zdaj ga prijatelji že lahko obiščejo.

Card party

Društvo katoliških Borštarnic iz Collinwooda priredi v četrtek 28. septembra card party v stari šoli fare Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Pričetek je ob eni popoldne. Prijazno ste vabljeni, kdor le more priti.

Na operaciji

John Jeglich se je moral podvreči operaciji v Cleveland kliniki. Obiski začasno še niso dovoljeni.

REKORD V OPERACIJAH

Omaha, Nebr. — Sara Aliana, stara 25 let, se nahaja v bolnišnici, kjer se ji zdravlje obrača na bolje po njeni 18 operaciji v zadnjih enajstih letih. Polovico teh let je prebila v bolnišnici.

ukazala, da morajo dobiti dovoljenje za odhod v Francijo od Jugoslavije in Italije, sicer jih Romunija ne bo pustila iz dežele. Moscički, zunanji minister Beck in drugi vladni uradniki se nahajajo v Constanzi, kjer čakajo, da se vkrcajo na parnik za Francijo. Generala Smigly-Rydz so pa poslali v prisilno bivališče v Craiovo, kjer bo moral ostati za nedoločen čas.

Romunska se je tudi udala pritisku iz Berlina in dovolila, da se na 57 šolah v Besarabiji uči tudi nemščina. Prej se je vršil šolski pouk samo v romunskem jeziku.

Zemljevid Poljske, kjer lahko vidite na desni strani, kako daleč so že prišli Rusi v Poljsko in da so spodaj že zaprli mejo na Romunsko.

Ko bo opravil z Poljsko, bo šel Hitler na Podonavje

New York, 21. sept. — Emil Lengyel, časnikarski poročevalec, ki se je pravkar vrnil iz Evrope poroča, da se bo obrnil Hitler na Podonavje, kot enkrat konča s Poljsko. Dežele ob Donavi, Slovaška, Madžarska, Jugoslavija, Bolgarija in Romunska, imajo skupnega prebivalstva 52,000,000 duš. Tukaj so najbogatije žitnice vse Evrope, poleg tega imajo pa še mnogo dragocene rude, vodne sile, lesa in drugega, kar Nemčija tako zelo potrebuje.

Slovaška je že itak del Nemčije. Ko je izbruhnila vojna, so slovaške čete skupno z nemškimi udarile na Poljsko. Joseph Tiso je imenoma načelnik vlade, toda prvo besedo ima pa le Franz Karmashin, državni tajnik, ki zastopa nemške interese. Nekaj nemških topov je vedno obrnjenih proti vladni palači, kot viden opomin k pridnosti.

Nemčija že dolgo pritiska na Madžarsko, ki se boji Nemčije in zlasti Hitlerja ter upa, da se bo

Poveljnik lwowske posadke bo najbrž izbran za posredovalca za premirje in bo načelnik nove vlade

Cernauti, Romunska, 21. sept. — Od poljske strani prihajajo vesti, da bo branilec mesta Lwowa izbran od ruske in nemške vlade za posredovalca, ko se bo določevalo mejo za novo poljsko državo in da bo najbrže tudi imenovan predsednikom nove države. Rusija namerava tudi postaviti vojaško komisijo, ki bo poveljevala v teh krajih ob romunski meji, ki jih je zavzela Rusija.

kako izteklo brez njega. Madžarska ima kakih 500,000 Nemcev v svojih mejah, ki upajo igrati v doglednem času vlogo Sudetov.

Manj sreče ima Nemčija v Jugoslaviji, kjer je narod odločno proti Nemcem. V nobeni deželi ob Donavi ni ta poročevalec našel toliko odpora proti Nemcem kot prav v Jugoslaviji. Nemci so poskušali nakupiti razna posredstva ob meji na strateških točkah, toda je jugoslovanska vlada to kmalu ustavila.

Bolgarija se še vedno bolj nagiblje k Nemčiji, ker ima trgovske zveze največ z Nemčijo.

Najbolj nevarno mesto pa zavzema danes Romunska. Vendar je odločena, da se bo postavila po robu vsaki invaziji. Kralj Karol je dober državnik in zelo priljubljen pri narodu.

Čas bo pokazal prihodno Hitlerjevo potezo v tej smeri in prav nič dobri časi se ne obetajo lepim deželam ob Donavi.

Nemci pripravljajo nove vrste letal, ki bodo vse bolj uspešni

London, 21. sept. — Iz raznih virov so se pojavile govorice, da pripravlja Nemčija nove vrste letal, ki bodo vse bolj uspešna kot so sedanja. Ta letala bodo lahko v zraku neprestano 48 ur, ne da bi jih bilo treba ponovno napolniti z gazolinom. Nemčija bi najprej napadla zavezniške munijske tovarne, zrakoplovne pristane in izdelovalnice letal. V tem bi imela Nemčija prednosti, ker so angleške in francoske tovarne bolj odprte kot pa nemške in bolj skupaj kot nemške, ki so raztresene po vsej deželi.

V tem so pa vse tri države zelo aktivne v izdelovanju letal. Anglija jih izdelava vsak mesec več kot 1,000, Francija kakih 200, Nemčija pa celo nad 3,000. Če bodo Zed. države spremenile nevtralno postavbo, bosta Anglija in Francija lahko dobili letala tukaj.

Smrtna kosa

V Glenville bolnišnici je danes jutraj preminila Mary Matjašič, roj. Ivanc, stara šele 30 let. Stanovala je na 1197 E. 61st St. Bila je članica društva Woodman of the World. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek. Čas pogreba in drugo naznanimo jutri.

Nesreča v tovarni

Mr. Frank Cevka, 6607 Schaefer Ave. se je ponesrečil v tovarni. Nahaja se v St. Lukes bolnišnici, soba št. 119. Obiski so dovoljeni.

Obiski dovoljeni

Prijateljice lahko obiščejo Miss Mary Zdešar v Glenville bolnišnici (ward room) od 2-4 popoldne in od 7-9 zvečer.

Proslava Slovenskega doma na Holmes

V nedeljo 24. septembra praznuje prvi slovenski narodni hram v državi Ohio 20 letnico otvoritve. To je Slovenski dom na Holmes Ave. V Clevelandu in okolici imamo osem narodnih domov, večjih ali manjših, njih starosta je pa Slovenski dom na Holmes Ave.

Direktorij, Gospodinjski odsek, društva in posamezni delničarji se pripravljajo, da ta dan kar najbolj slovesno praznujejo. Saj so lahko ponosni na svojo lično stavbo, ki daje dobro stredo raznih kulturnim prireditvam, ki daje prostor za društvene delavce, za seje, za sestanke in dru-

go. Sploh je to prostor, ki je neobhodno potreben v naselbini, ki je velika in razvijajoča. Brez Slovenskega doma bi se kulturno življenje naših Slovencev ne bi moglo razvijati v taki meri kot se.

Zato je prav, da se dolga doba dvajsetih let te narodne stavbe dostojno proslavi in počasti. Videl bomo na tej proslavi naše pionirje, ki so prvi zasidili lopato in zgradili slovenski narodni hram v tej naši novi domovini. Vsa čast jim in lahko so ponosni na svoje delo.

Lep program je zamišljen za nedeljo. Začne se že popoldne

ob dveh v avditoriju z 18 zanimivimi točkami. Slišali boste zanimive govore naših pionirjev, pomembne deklaracije in lepo petje raznih zborov. Natančnejši program vidite na drugem mestu v današnjem listu.

Zvečer ob pol osmih pa se vrši slavnostni banket, pri katerem bo stoloravnatelj g. John Zulich, govorniki pa samo trije: Msgr. Vitus Hribar, sodnik Frank Lausche in Mr. Anton Grdina. Potem se pa vrši ples v obeh dvorinah. Prijazno ste vabljeni Slovenci na to proslavo, popoldne in zvečer.

Roosevelt prosi za odpravo embarga in obljubuje, da se bo dežela izognila vojni

Kongresna zbornica in natlačena galerija je burno aplavdirala Rooseveltu, ko je zasigural narod, da nas bojna vihra ne bo zajela, če se o pravem času pripravimo in zavarujemo.

Washington, D. C. 21. sept. Danes je govoril predsednik Zed. držav, Franklin D. Roosevelt kongresu ter ga direktno vprašal, naj spremeni sedanjo nevtralno postavbo, to se pravi, da odpravi embargo na municijo in orožje in naj sprejme postavbo, ki bo dovolila prodajo vojnega materiala v smislu "plačaj in odpelji."

Predsednik je govoril skupni zbornici senatorjev in poslancev. Navzočih je bilo mnogo tujzemskih diplomatov, med temi tudi oni, ki zastopajo vojskujoče države.

Roosevelt je z sigurnostjo izjavil, da se izognemo vojni samo s tem, če odpravimo sedanjo nevtralno postavbo, ki je nevarna ameriški nevtralnosti, varnosti in miru. Predsednik je rekel, da za sedaj ne vpraša nobene druge oblasti od kongresa, kot samo spremembo nevtralne postavbe.

Predsednik je poleg odprave embarga vprašal kongres tudi, da sprejme sledeče določbe: 1) ameriške ladje ne smejo pluti v ogroženih vodah; 2) ameriški državljani ne smejo potovati na ladjah vojskujočih držav in ne v ogroženih krajih; 3) tujzemске države morajo tukaj kupljeno blago že tukaj prepisati nase kot svojo lastnino; 4) vojskujoče države ne morejo dobiti nobenega kredita v Zed. državah.

"Onim," je rekel predsednik, "ki trdijo, da bo ta program napravljen en korak bližje k vojni, odgovarjam, da nudi dosti večjo varnost, kakor jo imamo pa sedaj za varnost ameriških življenj in posestva. To je pozitivni program za varnost."

Dalje je predsednik izrazil željo, da ostane kongres v zasedanju samo za odobritev teh predlogov in se potem razide, vodje senata in poslanske zbornice pa ostanejo v Washingtonu vse do rednega zasedanja kongresa 3. januarja, da se lahko z njimi vsak čas posvetuje o položaju. Če pa nastane nepredviden in nevaren položaj, bi predsednik takoj zopet sklical kongres k zasedanju.

Po predsednikovem govoru so dali nasprotni senatorji in kongresniki izjavo, da se bodo borili do zadnjega proti spremembi nevtralne postavbe. Obeta se v kongresu vroča debata, kakor je že ni bilo, kar se je debatiralo o vstopu Zed. držav v Ligo narodov.

Izmed 24 ohijskih poslancev so se samo trije izjavili, da so za spremembo nevtralne postavbe kakor jo priporoča predsednik. Izmed obeh senatorjev je za predsednika senator Taft, Donahy se pa še ni izjavil. Sedem poslancev se je izjavilo, da so proti, drugi so pa še neodločni.

Izmed vseh senatorjev se je jih dozda izjavilo 24, da so odločno proti, in se bodo borili z vsemi močmi proti Rooseveltovemu predlogu.

Značilno je pa to, da niso prišli poslušat Rooseveltovega govora v kongres poslanci Nemčije, Italije in Japonske. Vsi drugi poslanci so bili pa navzoči. (Znano je, da Hitler silno vpije v Berlinu proti spremembi nevtralne postavbe Zed. držav. Op. ured.).

Iz Varšave prihajajo pretresljiva poročila o stiskah in o velikem junaštvu vseh slojev

Budapest, 21. sept. — Topovi ranjenega vojaka iz gorečega grme neprestano in mečejo granate v mesto, letala spuščajo bombe, ki rušijo v prah in pepel vse, kjer se razletijo. Mesto pa se brani in hrabro drži. Iz mesta je prišlo sinoči sledeče radio poročilo: "Naša obrambna vrsta se stalno veča. Naj Nemci nikar ne dvomijo o tem. Mi bomo streljali nemško gospodstvo. Nihče ne dvomi, da ne bi izšla Varšava iz teh potokov krvi zmagovita."

Radio poročilo je tudi naznanilo, da se nahaja maršal Smigly-Rydz na fronti, čeprav vse druge vesti javljajo, da je v Romunski.

Po radiu se je ukazalo poljskim mesarjem v mestu, naj pridejo po konjsko meso za sestradano meščanstvo, katero še vedno šteje do enega milijona duš. Radio oznanjevalec je govoril ženam: "Ne skrbite, če vam možje ne pišejo iz bojišča. Oni, ki so na bojnem polju, nimajo časa za pisanje."

Po radiu se je tudi poročalo o nadčloveškem pogumu bolničark, ki hodijo v poslopja, ki so bila pravkar bombardirana in nosijo ven ranjence, ne zmenč se za svoje lastno nevarnost. Videli smo, pravi poročevalec, šibko bolničarko, ki je nesla na hrbtu

Na obisk iz Penna.

Joseph Kebe iz Greensburg, Pa. je prišel na obisk v Cleveland. Dospel je iz stare domovine in se je ustavil pri Mr. Anton Martinčiču na Prosser Ave. S seboj je prinesel med drugim tudi nove modele harmonik.

Izredna seja

V soboto 23. septembra, točno ob sedmih zvečer, se vrši izredna delniška seja Slovenske delavske dvorane na Prince Ave. Ker je seja važnega pomena, so vsi delničarji vabljeni, da se udeležijo.

Zadušnica

V soboto 23. septembra se bo ob 7:15 brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. sv. maša za pok. Mary Praznik. Prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

Zadušnica

V nedeljo se bo brala v cerkvi sv. Vida ob 8:30 sv. maša za pok. Frank Strumbel ob priliki 9 obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 3117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
 Za Cleveland, po razmaščalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 221, Fri., Sept. 22, 1939

Vogelni kamen novi cerkvi

Naši krepki newburški Slovenci si zidajo novo cerkev! Dolgo so zbirali in nabirali, cent pri centu, in njih iskrena želja se jim je uresničila, imeli bodo novo cerkev.

Naši naročniki so lahko brali dan za dnem, leto za letom prošnje in bodrilne besede svojega priljubljenega voditelja, kanonika Omana, ki je svoje farane navduševal za novo cerkev, ne zato, da bi jo sam zahteval, da bi se ž njo postavljali, ampak ker so vneti farani sami videli, da taka cerkev, kakor jo imajo, ne zadostuje in ni v ponos vrlim in zavednim Newburžanom.

Vse je šlo na delo, vse je zbiralo, vse je agitiralo in nosilo na kupček, ki je rasel in se večal, dokler ni previdni dušni vodja rekel, zdaj bo pa že, zdaj pa lahko začnemo, zmagali bomo.

V nedeljo bodo položili vogelni kamen novi cerkvi. Srca naših naprednih Newburžanov bodo vesela, oči se jim bodo iskrale, duša jim bo pela zahvalnico, da se uresničuje tako dolgo negovana želja po novi cerkvi.

Cerkve je središče vsake naselbine. Okrog cerkve se zbira vse življenje, brez cerkve je naselbina mrtva, brez vodnika. To velja zlasti za naš slovenski narod, ki je bil vedno ponosen na svoje bele cerkvice in zanje tudi žrtvoval, v njih iskal tolažbe za dušo in srce. Cerkve so mu bile zatočišče tudi v življenski nevarnosti. Kadar je prišel sovražnik v deželo, so se vaščani zbrali okrog cerkve in branili božji hram in svoje življenje.

Tako tudi danes iščemo v naših cerkvah tolažbe in pomoči v tem viharnem svetu, ko nas mečejo valovi sem in tje in nas skušajo razbiti ob pečinah sovražnikov naše vere: komunizma, fašizma in nacizma.

Tudi newburški rojaki se bodo zbirali okrog svoje nove lepe cerkve in ostali verni in poštini Slovenci, rod za rod. Newburškim rojakom, predvsem pa njih dobremu in neumornemu vodniku, g. kanoniku Omanu, naše čestitke k njih lepemu napredku. Da bi zvon v novi cerkvi krepko donel in oznanjal vrlino in zavednost naših newburških rojakov daleč naokrog še dolgo, dolgo.

Počastimo delo pionirjev!

Na iniciativo pevskega društva "Soča" je bil 16. januarja 1919 sklican v dvorani pod cerkvijo Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ljudski shod z namenom, da se počne akcija za prvi slovenski narodni hram v državi Ohio. Shod je obrodil sad, ideja za slovenski narodni dom je položila temelj. Na tem temelju, trdnem in solidnem, je zrasel Slovenski dom na Holmes Ave., ki bo obhajal v nedeljo 24. septembra dvajsetletno otvoritve.

Veliko so žrtvovali ti naši pionirji pri zidavi in pri načrtih, saj so bili novinci na tem polju, ker prvi so bili v naši državi, ki so osvojili veliko idejo za narodni dom, za narodni hram, kjer se bodo zbirali k sejam, prireditvam, h kulturi in izobrazbi.

Ne samo, da so zbirali cent pri centu, tudi dejansko so pomagali navdušeni rojaki, žene, možje in celo otroci. Ko so prišli možje zvečer vsi izmučeni in izgarani iz tovarov domov, so povečerjali skromno večerjo in šli takoj na delo, kjer je rasel kvišku narodni dom. Nanošili so opeke in drugega materiala, da so zidarji drugi dan lahko zidali.

Pri takem navdušenju in požrtvovalnosti je moral rasti zid in delo je bilo dovršeno.

Pa so šli še naprej! Leta 1925 so kupili dodatno zemljišče k Domu in tam zgradili dvodružinsko hišo. Leta 1927 so morali vsled primanjkuječega prostora dodati prizidek.

Slovenski dom je napredoval in počasi odplačeval dolg. V slabih časih manj, v dobrih več. Razni odseki pri Domu so bili aktivni in pomagali k plačevanju dolga. Tako je bilo dolgo časa zelo aktivno pevsko društvo Soča, dramski odsek Lilija, ustanovila se je čitalnica, odsek Mladi Slovenci. Zelo mnogo, res zelo mnogo, je pomagal in pomaga k uspehu Doma gospodinjinski odsek, ki se je ustanovil leta 1928. Ta odsek je uredil kuhinjo in pripravil kuhinjsko posodo, da se lahko postreže 500 gostom naenkrat. Kupil je lične zavese pri oknih in sploh stori vse, da se izboljša Domove prostore, pa pri tem ne trpi Domova blagajna, ker vse to napravi odsek s svojimi prireditvami.

Slovenski dom ima izredno dober in preudaren direktorij, ki ne troši denarja in ne zida luksuznih prizidkov, ampak lepo počasi odplačuje na dolg. Direktorij ne obremenijuje z novimi dolgovi poslopja, ker vidi, da je Dom tak kot je, dovolj za potrebe naroda. Saj je narod potreboval, ko si je zidal Dom, predvsem dvorane za seje in prireditve. Narod ni imel v mislih izdati za kulturo in izobrazbo dolgih bar in razkošnih točilnic. Kakor je Dom sedaj, zadostuje in bo zadostoval i za bodoče. Dom s tem izhaja in plačuje obveznosti, da bo narod kmalu rekel: to je zdaj naše, vse je plačano! In kadar bo vse plačano, potem pa, če bo potreba kazala, se lahko še kaj napravi. Tako dela vsak dober gospodar.

V nedeljo praznuje Slovenski dom na Holmes Ave. 20 letnico. Popoldne je v načrtu zanimiv program, zvečer pa je banket, kjer bomo imeli čast seči v roko pionirjem, ki so nam gradili prvi narodni dom v državi Ohio.

BESEDA IZ NARODA**PROGRAM**

proslave dvajsetletnice Slovenskega doma, Holmes Ave., Cleveland, O., ki se vrši v nedeljo 24. septembra 1939.

POPOLDANSKI PROGRAM

(Pričetek ob 2. uri)

1. Otvoritveni govor: Joško Penko, vodja programa.
 2. Frances Susel Cadets št. 10 SZZ, častno spremstvo starih pionirjev in sedanega direktorija.
 3. Godba sv. Jožefa št. 169 KSKJ zaigra ameriško in slovensko himno.
 4. Pozdravni govor predsednika direktorija Anton Jermana.
 5. Govor John Prusnika, prvi predsednik Slovenskega doma.
 6. Pozdrav Anton Vidmarja, prvi sklicatelj akcije Slovenskega doma.
 7. Deklamacija "Ob dvajsetletnici," deklamira Miss Marian Kapelj.
 8. Pevsko društvo Soča zapoje pesmi "Domovina" in "Soča."
 9. Vlad. Malečkar in Frank Može, violina: "Humoreske (A. Dvorak), "Planinska" (A. Foerster).
 10. Pevsko društvo Ilirija Hi: "Oj zato" (Al. Mav.), "Roža" (F. Kramar), "Narodne."
 11. Moški zbor Ilirije: "Oj deklíč" (R. Jezek).
 12. Mešani zbor Ilirije: "Majolčica" (V. Vodopivec), "Oj hišica očetova" (C. Cerar).
- Na klavirju spremlja Miss Josephine Terček.
13. Govori Frank Opaskar, predsednik Narodnih domov v državi Ohio.
 14. Umetni ples, Miss Betty Lou Marolt, spremlja Yankovic harmonika.
 15. Misses Dorothy in Rosie Kravos, duet, "Moji tovaršiš so me vprašali."
 16. Godba sv. Jožefa št. 169 KSKJ igra "Poet and Peasant Overture."
 17. Mladinski zbor Slovenskega doma: "Rože je na vrtu plela" (narodna), "Mladina je srečna," "Marko skače" (Dr. Kimovec), "Veter piši" (narodna).
 18. Godba sv. Jožefa zaigra zaključno koračnico.
- Pevovodje: Za Sočo Mr. Primož Kogoj, za Ilirijo starejšo in mlajšo Mr. Martin Rakar, Mladinski zbor Slovenskega doma Mr. Louis Šeme, vodja godbe sv. Jožefa št. 169 KSKJ Mr. L. Opalek.

VEČERNI PROGRAM

1. Serviranje večerje ob 7:30.
 2. Govori Mr. Anton Grdina, msgr. Vitus Hribar in sodnik Frank J. Lausche. Stoloravnatelj John Zulich.
- Ples in prosta zabava v obeh dvoranih.

Ob dvajsetletnici...

Kako gorko mi je pri srcu — radost me navdaja in ponos me krepí, ko gledam na minulo dvajsetletje našega narodnega doma, ki ga imenujemo Slovenski dom na Holmes Ave.

Listal sem zapisnike delniških in direktorskih sej. Našel sem v njih harmonijo, kipečo radost in nesebično narodno voljo. Marsikaterikrat sem pri listanju zapisnikov tiho in želno vzkliknil, oh, da bi bili sedaj mi taki narodni delavci, kakor so bili ti skromni naši pionirji — sami delavci, toda plemeniti, misleči, bistroumni, prepojeni z narodno zavestjo, trdno voljo in obdarjeni z ljubeznijo do svojega bližnjega. Škoda naših arhivov, če se bodo kdaj zgubili — priča bodo poznejši generaciji, kaj so njih očetje in matere za probudo in ohranitev narodnih svetinj, na tuji zemlji ustvarjali.

Premnogo je onih, katera imena so zabeležena v uradnih zabeležkah, da bi jih tukaj navajal. Dovoljeno naj mi bo, da se nekatere omeni, ki so v početku stali stavbi načelu. Ostali naj mi oprostite, ker njih ime je zapisano v izdani spominski knjigi.

"Anton Vidmar skliče v imenu pevskega društva Soča javni shod pod cerkvijo fare Marije Vnebovzete na Holmes Ave. radi zidave narodnega doma v območju collinwoodske naselbine" se glasi prvi zapisnik. Kdo je ta Anton Vidmar je danes naše vprašanje. To je oni Toni Vidmar, ki je bil in je še danes poslovođa pri Collinwood Shale Brick & Supply Co. Marsikateri naš rojak je našel potom njegovega posredovanja kruh pri trvdki, kateri v delu načeljuje dolgo vrsto let. Naši rojaki pripovedujejo o njem le dobro in pravijo, da je korporaciji Slovenskega doma, s svojo bistroumnostjo, dobro besedo in svojim vplivom koristil pri zgraditvi prihranil precej ti-

sočakov. Prvo leto je vodil zapisnike delniških in direktorskih sej. Znal je v njih označiti dušo našega človeka. Zapisniki so vzorno delo.

John Prusnik, je bil prvi predsednik korporacije in poleg Anton Vidmarja, načelu pionirjev. Bil je pozneje dolgoletni direktor in vnet družstveni delavec. Danes živi na svojem posestvu na 160. cesti med Holmes Ave. in Saranac Road.

Vinko Blaško, kateri je med pokojniki, je bil prvi tajnik in Charles Krall, katerega tudi že krije tuja zemlja, je bil prvi blagajnik. Delo obeh se zrcali v zgodovini pričetka. Zapisnike pa je vodil, kakor omenjeno Anton Vidmar.

Nadaljni direktorji so bili: Anton Rovtar, pristna kraška korenina in Frank Smrdel, ki sta se izselila nazaj v staro domovino. Anton Grmovšek je pred časom preminul ter ga krije ameriška gruda.

Anton Baraga, ki vodi trgovino vina na debelo in drobno na 15322 Waterloo Road, je edini direktor, ki je direktor vseh dvajset let pri korporaciji. Da je vzdržan, podvzet, narodno zaveden svetočič dejstvo, da ga ni ničesar užalilo niti odgnalo skozi dvajset let od nevalečnega dela. Tone je korenina iz cerkniške doline, kjer mu je zibelka tekla v Grahoven pri Cerknici. Upamo, da ostane na čelu korporacije toliko časa, da bomo praznovali petdesetletnico otvoritve.

Krist Stokelj ima v zgodovini, Slovenskega doma, zaznamovano častno mesto in mnogo je storil dobrega, da se je stavba pričela graditi. Pozneje se je preselil na Bonna Ave., kjer lastuje svoj dom ter je delovodja v Fisher Body tovarni več let. Je še vedno aktiven v društvenem življenju, svez in čvrst dečko.

John Huch živi na 159. cesti med Holmes Ave. in Saranac Rd. Bolezen zadnjih let ga je primorala, da ostaja na svojem stanovanju in s pono-

sov zre na ono, kar je v preteklosti dobrega storil. Bil je nekaj časa tajnik korporacije.

Joe Kaušek, vnet pevec pri pevskega društva Soča od prvega početka, je dobričina, doma iz Dolenjskega ter dober in vljuden narodni delavec. Njegovo sedanje bivališče je tam, kjer društva prirejajo uspešne piknike na Goriških farmah na St. Clair Ave. Joe je brat Leo in John Kauška, ki lastujeta vsak svojo trgovino z grocerijo in mesnico. Brata Frank in Joe delata skupno. Jože bo pel pri proslavi ono pesem, katero je pel pri otvoritvi, pred dvajset leti z drugimi Sočani.

Matt Kastelic je poznan aktivni društveni delavec v naselbini. Svoječasno je vodil dobro uspevajočo gostilno in bil večletni predsednik Slovenskega doma. Več zaporednih let je bil zelo aktiven v zadržnem gibanju. Je vedno vesela narave, dober družabnik in vnet podpiratelj narodnih ustanov. Zadnje čase ima za sebo delo, kateremu posveča pažnjo in čas.

Frank Martinjak je gorenjska grča, poln humorja in dobre narodne volje. Storil je mnogo ob pričetku in pozneje za Slovenski narodni dom. Zena, katera se žal nahaja na bolniški postelji zadnje čase, ima neštete zasluge za korporacijo. Bila je aktivna pri vseh domovih odsekih, vedno gledala na narodni dom, kot bi bila njena lastnina, čuvala ga in zanj po materinsko skrbela. Upravičeno jo imenujemo "mati Slovenskega doma." Menda ni ga človeka, da bi kdo več dobrega storil za korporacijo kot je storila ona v teku tega razbodja. Čast komur čast gre!

Gradbeni odbor so tvorili pod načelstvom poznanega in spoštovanega rojaka Luka Trčka, tudi drugi direktorji.

Luka Trček živi zadovoljno življenje na Holmes Ave., v bližini Slovenskega doma. Je delovodja pri New York Central železnici ter v svojih letih čvrst in dobrosrčen možak. Kako je stavba zgrajena in koliko dela in skrbi je bilo pri zgradnji menda nobeden bolje ne ve, kakor Luka Trček, ki je bil predsednik gradbenega odbora. V posesti ima še danes gradbeno dovoljenje, katero je bilo izdano za gradnjo Slov. doma dne 1. aprila 1919. leta. Zapisniki jasno govorijo, koliko si je ta možak prizadeval, da je šlo vse v redu in koliko zastojnihših potov je imel med gradnjo in po dovršenem delu. Če moramo biti komu hvaležni za nesebično narodno delo, smo to gotovo dolžni storiti Luka Trčku.

Desna roka predsedniku gradbenega odbora, pa je bil sedaj pokojni Anton Pucel, ki je lastoval hišo na vogalu 157. cesti in Holmes Ave. Ignacij Casserman, kateri sedaj živi na Cherokee Ave. in je tudi eden največjih delničarjev pri korporaciji, je s svojo dobro besedo in nasvetom veliko pripomogel do stavbe.

John Rozman, ki je bil graditelj stavbe, je bil član tega važnega odbora. Denarno je veliko žrtvoval za stavbo in mnogo doprinesel z nasvetom in delom do zaželenega uspeha. Žal, njega že nekaj let krije ameriška zemlja.

Frank Saso, kateri je že med pokojniki in Joe Strmole, ki živi nekje v Detroitu sta bila člana tega odbora.

Malokdo ne pozna našega vnetega tenorista Math Matjana, kateri bi noč in dan pel slovenske popevke. Math je brilantna in poštena slovenska duša, ki ga vsak ljubi in rad ima. Njemu je petje vsa dušna hrana in v ta namen, je že rojak žrtvoval za pevska društva ne stotake ampak ti-sočake. Bil je ustanovitelj več

pevskih društev, toda skoro do zadnjega zvest in požrtvovalen član Soče. Za Slovenski dom je veliko prispeval in tudi veliko brezplačno delal, ko se je gradilo. Če mu le čas dopušča se rad oglasi v stavbi in s ponosom gleda na zgradbo za katero je neumorno delal dolgo leta. Želja naselbine je, da bi podvel akcijo, da se pionirsko društvo Soča zopet pokliče k življenju.

V istočasnem nadzornem odboru najdemo John Matjaziča, Math Petelinkarja (Perlin), člana istočasnega pevskega društva Soča, aktivnega pionirja v akciji Slovenskega doma in nadzornika, Mihaela Laha.

Velikokrat so omenjeni v zapisnikih Frank Jurečič, sedaj stanujoč in lastnik kemične čistilnice na 152. cesti, Martin Vinšek, hišni lastnik na London Road in Anton Grdina, sedanjega predsednika slovenske North American banke.

Poleg vsega pa skoro ne smemo iti v poznejši dobi milimo imena John Trčka, ki lastuje konfekcijsko trgovino in gostilno na Holmes Ave., da mu ne bi priznali velikih zaslug, ob času tajništva med letom 1927 in letom 1932. John je veliko storil dobrega za korporacijo, ker je uredil posle in knjige, kakor zahteva postava. John je tiha toda plemenita narodna duša.

Ob koncu kratkega izčrpa vljudno vabim, da se cenjeni rojaki odzovejo vabilu Slovenskega Doma na Holmes Ave. in z nami praznujejo dne 24. septembra zgodovinski dan NARODNEGA PREROJENJA.

Joško Penko, tajnik.

Prijateljem Škrjančkov

Sedaj, ko je minila sezona piknikov na prostem, in se bliža hladno vreme, bodo zopet na dnevnem redu prireditve v dvoranih.

Naši "Škrjančki" v Euclidu otvarjajo sezono 1939 in 1940 s prvo prireditvijo v soboto 23. septembra in sicer z "Card Party" v Slovenskem društvenem domu v Euclidu. Pripravljen so lepa darila za igralce, kakor tudi serviral se bo okusno pijačo.

Po igranju se pa razvije prosta zabava in ples, tudi okrepčila za lačne in žejne bo na razpolago.

Torej vsi oni, katerim je pri srcu, naša mila slovenska pesem, da se bo še nadalje počuvalo našo mladino, bodo nekoliko pripomogli, če se udeležijo te prve prireditve, ker zbori obstoje večina od preostankov na prireditvah in prostih darov prijateljev.

Lep užitek za naš trud smo imeli, ko se je popeljala naša mladina v Pittsburgh, in tam priredila koncert in je žela sijajno priznanje.

Da pa ne pozabimo imajo, Skupni mladinski zbori svoj letni koncert in sicer petletnico, v nedeljo dne 8. oktobra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Tukaj nas veže še posebno dolžnost, da se udeležimo. Toraj na svidenje dne 23. septembra v Slovenskem društvenem domu v Euclid, in 8. oktobra v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju.

Pozdravljeni vam udani, za Škrjančke.

John F. Jadrich

Volivcem 32. varde!

Tem potom se želim zahvaliti vsem, ki so podpisali moje peticije, ker ste mi storili s tem veliko osebno uslugo. Če boste kdaj potrebovali kako uslugo od mene in če vam morem ustreči, ne obotavljajte se obrniti do mene.

Ako bi bili vi vsi, ki ste bili

tako dobri zame in ste mi dali glas, ko sem kandidiral v državno zbornico ter bi tudi zdaj glasovali zame, sem gotov, da bi bil 3. oktobra naprej pred vsemi drugimi kandidati. Saj veste, da sem takrat dobil v tej vardi nad 3,000 glasov in v okraju pa nad 13,000.

Kandidiram pa v mestno zbornico letos, ker varda potrebuje boljše zastopstvo. In če bom izvoljen, bom tudi gledal, da ga dobi.

Samo par besed od vaše strani vaši družini in prijateljem, pa bo veliko pomagalo. Bodite pa zagotovljeni, če bom izvoljen, da vaša prijazna pomoč ne bo pozabljena.

V soboto 23. septembra priredi "Odbor za izvolitev Poznika" velik party na Caslerjevi farmi na Chardon Road. Ta farma je šest milj od Collinwooda. Peljite se po cesti št. 6 na Chardon Road, da pride-te do kamenitega belega leva, ki je postavljen na desni strani pred Mounds Clubom. Takoj zraven bo pa ta prirediteljev. Pazite na napise: Poznik for Council. Zabava se prične ob osmih zvečer. Serviralo se bo pivo in vinarice. Koli-kor boste hoteli boste pili in jedli. Bo tudi godba in ples. Vstopnina bo samo 25c. Pripe-ljite družino in prijatelje.

V torek 26. septembra se bo pa vršila velika parada "Poznik for Council." Prične se pri mojem domu, 374 E. 161st St. ob sedmih zvečer. Udeležite se s svojim avtom in prijatelji. Če želite kaj podrobno-sti glede tega, pokličite me: KEnmore 2513-W.

Moj politični program sledi kmalu.

Joseph Poznik, kandidat za councilmana 32. varde.

—Postojna, avgusta 1939. Japonska je daleč, in čeprav dnevno čitamo razburljive vesti o krvavih spopadih med Japonci in brančimi se Kitajci, vendar nikomur ne pade na misel, da bi ta zadeva kaj posredneje imela kakega vpliva ali zveze z nami.

Toda razdalja, izgleda, ne igra nikake vloge in smatrat nas morajo za kaj dobre vojake, ali pa menijo, da nas je kljub vsemu izseljavanju še vedno preveč, kajti v zadnjem času se razširja po naših vaseh živa propaganda za pristopanje naših ljudi v prostovoljsko službo za — Mandžukuo.

— Interesantom obljublajo 20 Lir dnevno plače poleg drugih ugodnosti. Neverjetno a vendar resnično! Ni še dosti Abesinija, niti Španija, ki sta zahtevali toliko nedolžnih žrtv, sedaj naj se naš človek prižari za pobijanje nedolžnih Kitajcev in postavi v službo rumenih japonskih vampirjev. Uspeh te čudne akcije je bil do sedaj popolnoma negativen. Naš človek pač rajši doma umre od lakote kot pa v daljni tujini za tuje interese.

— Dobrovo. Družina Alojzija Mariniča je dobila nagrado 700 lir za rojstvo dvojčkov.

Če verjameš al' pa ne

"Kaj ne, da si srečna z menoj," se priljuje mlad zakonski mož svoji ženi.

"Noj, saj ne rečem, da si ravno napačen. Ampak pozabiti pa še ne morem, kako neumen si se mi zdel, ko si prvič stopil pred očeta in me zasnil."

"Kaj ne poveš! Jaz pa na nobeno vižo ne morem pozabiti, če sva ravno pri tem, kako neumen sem bil, da sem te vzel."

"Meni se pa strašno čudno zdi, da hodi onjav Tone vedno le k ženski dentistinji."

"Jaz bi pa skoró rekel da vem, zakaj to dela."

"Zakaj pa?"

"Zato, ker se lahko pobaha, da mu je ženska rekla, naj odpre usta, ko doma vedno le sliši, naj jih drži zaprta."

Spomini davnih dni

Vnela se je zopet vojna, bojni ples v vsej svoji grozoti, bombe in šrapneli tuljilo svojo vse uničujočo pesem.

Da dogodki iz zadnje svetovne vojne nam na novo očivajo, saj so v srčnih globinah zapustili globoke in nezazeljene rane in na svetu toliko gorja, da vsak ponavlja iz srca: "Vojške reši nas, o Gospodi!"

V spominu hranimo bridkosti poletja in trde zime, ko smo z grozo listali po časopisih in čitali poročila z bojišč ter trepetali strahu za svoje, ki so se tam borili...

Naj opišem enega izmed mnogih dogodkov, katerega hranim v srcu od takrat. Dogodek iz naše vasi — iz Slovenskih Goric.

Med grobovi pri naši župni cerkvi, najdemo tudi gomilo že s travo poraslo, v kateri počiva verna Slovenska, 29 letna Terezika Partličeva. ... Pustiti si morala, kot mlada mati, osem malih otročičev ter odromati v večnost. Ni te več. ... Skrb za tvoje male je bila za tebe na smrtni postelji največja bol.

Vrstice, ki jih tukaj pišem, poklonim tebi, saj si mi pač vse svoje življenje kazala največjo ljubezen ter me kot osem letna deklica izvolila za svojo botro.

Trpljenja polno je bilo tvoje zakonsko življenje, a iskala si tolažbe pri Bogu ter noč in dan skrbela za svoje, dokler se niso izčrpale tvoje moči, da si legla v prerani grob. ...

Torej iz tvojih mladih dni, v času svetovne vojne, od takrat ko smo bili sosedje tam v Ledineku, bom opisala nekoliko smrtnega strahu si doživela, ko so te aretirali in vlekli pred vojaško sodišče v Gradec.

Kot majhnega otroka so te odnesli tja v Ledinek tvoja dobra babica. Malo je otrok, katerim bi bilo v mladosti poklonjeno tako srečno življenje, kakor je bilo tebi pri tvoji babici in dedeku. Neizrečno sta te ljubila. Imela si vsega v izobilju in nisi ničesar pogrešala in poleg tega pa so bili babica izvrstna kuharica.

Nad domačijo v Ledineku so lastovali Partličevi še lepo viničarijo, v kateri je živela dolgo let viničarka Barba, s svojim sinom Kolmanom. Fant je bil močan kot Golijat ter s prvimi poklican na bojišče. Njegova mati je med tem časom umrla in ko se je vrnil na dopust, je našel dom prazen, kar je bilo najbrž vzrok, da se ni vrnil nazaj k vojakom, da se je skrival doma pred orožniki.

Partličevi so opomnili Kolmana, naj se vrne nazaj, na bojišče in Rezika je celo orožnikom priznala in naznanila, da se skriva in je bil ujet in v hiši so ga zaslišali.

Prav tisti dan pa so bili povabili oče in mati našo Reziko, da bi pomagala, ker so imeli "domač praznik" — kolone.

Vse so bili že dokončali in se mislili vstati za mizo k večerji, ko vstopita dva orožnika in aretirata — Reziko. Prijetni Kolman je namreč trdil, da sta mu dedek Partlič in Rezika prigovarjala naj se nikar več ne vrne na bojišče in naj rajši ostane doma. Seveda so orožniki njemu tudi verjeli.

Najprej so orožniki vjeli našo Reziko in nato pa so šli še v Ledinek na dom po 80 let starega dedeka. Težka, strahu polna noč je bila za vso Partličevo družino, kateri je pretirana gorečnost naših orožnikov napravila marsikatero grenko uro, izvabila mnogo solz in smrtno groze. ...

Dobro se spominjam še marsikaj bridkega iz tistih dni, ko so orožniki peljali našega uglednega Slovenca dr. Weik-

sla ter ga tirali z vso nabrano odlično družbo, kateri je bilo po vsej krivici odkazana ječa v graških zaporih. Klub temu, da jim niso mogli ničesar dokazati, so jih držali tam do 6 mesecev.

V temni in mrzli zimski noči so tirali orožniki našo 16 letno Reziko z 80 letnim dedkom v graško ječo, da ju sodi vojaško sodišče. ...

Zgodaj zjutraj po tej nesrečni noči prilezejo k nam, po debelem snegu — babica, da nas vsi prestrašeni obvestijo o vsej nesreči ter me prosijo, da naj nesem, v zapor k sv. Lenartu, za njima obleko in denar. Takoj sem se podala na pot, a žal bila sem že prepozna, kajti orožniki so ju že odgnali naprej v Gradec, tirali so ju pred vojaško sodišče. ...

Solze so zalesketale v očeh, ko nisem mogla poskrbeti vsaj z iskreno besedo tolažbe na žalostno pot ob luči bajoneta, da niti nisem mogla seči v roke dobri Reziki in ubogemu dedeku. Res, s težkim srcem sem se vrnila domov k Partličevim, kjer so jokali neotolažljiva babica in domači. Da nam niso iz strahu zastoj tekle solze za dvoje življenj, naj vam omenim, da so bile sodbe vojaškega sodišča zelo kratke — v par minutah, pa je izrečena sodba. Kako naj človek potem kaj pomaga?!

Pozno v noč so pripeljali naše aretirance v Gradec. Še večkrat mi je pripovedovala Rezika, da je bilo najhujše, ko je videla, kako so padale staremu dedeku solnce po licu, ko sta stopala po Gradcu med radovedneži. ...

Prišli so na sodišče, kjer se je, čeprav pozno, še mudil sodnik, ko je ta ugledal ubogega in onemoglega dedeka in njo, sta se mu vsaj malo zasmilila in takoj sta bila zaslišana. Rezik je bila precej izobra-

ženo dekle in je dobro obvladala tudi nemški jezik, ker smo mi obmejni Slovenci. Povedala je na sodišču, da je ona dvakrat naznanila Kolmana, ko se je preživil s perutnino iz prepovedanih krajev. Sodnik je poklical orožnika in vprašal, če je Rezika povedala resnico in ko je ta potrdil, sodnik vstane in prav na kratko razsodi: "Prosta sta! Vrnita se domov!"

Sodnik je orožnika pošteno okračal, češ zakaj je verjel v Kolmanove laži, a Reziki in dedeku, ki nista bila še nikdar kaznovana, pa niso verjeli in so jim s tem napravili vsem nepotrebnega strahu in solza ter povrh vsega pa še sramoto.

Ta pošteti sodnik končno vpraša, če imata mogoče denar za vlak in ko mu oba povesta, da sta brez krajcarja, seže sodnik v žep ter jima da potrební denar in jih je celo spremil na kolodvor. Podpiral je za roko starega dedeka in jim želel srečno pot.

Orožniki pa so hoteli zbrisati krivico, ki so jo napravili obema s tem, da so prišli na dom prosit oproščenja, kajti tisto noč sta precej sirovo ravnala z ubogim dedekom, ko so bredli v dve uri oddaljeni trg.

Taki madeži bodo ostali v spominu na tiste težke in strahotne dni svetovne vojne v marsikaterem srcu. Vojške reši nas, o Gospodi!

Marija Kurnik.

—45 kilogramov težkega soma je ujel ribič Stjepan Husnjak iz Kapele v Dravi. Ta redki primer je izžval v tistih krajih veliko senzacijo, zlasti še, ker je Husnjak ujel to ribjo "zverino" na trnek in je imel precej truda, preden jo je potegnil iz vode. Soma je razprodal po 10 din za kilogram.

Dr. Nikola G. Puharić povratil se iz domovine

Cleveland, O. — Maja 24. o. g. krenuo je iz Clevelanda u stari kraj naš omiljeni i svima poznati liječnik dentalne kirurgije dr. Nikola Puharić iz Clevelanda.

Glavna svrha njegovog posjeta u domovinu bila je, da posjeti svoju brojnu rodbinu i da se nekoliko tjedana posveti specijalnoj višjoj usnoj i čeljusnoj kirurgiji za bolesti: zubi, usta i vilica kod "International Zhanharzt Forbildung" u Wien, u kojem su institutu za to vrijeme učestvovali kao učitelji ujedno i profesori berlinskog fakulteta kao jednog od najvećih i najboljih na svijetu.

U isto je vrijeme dr. Nikola Puharić uzeo i kurz na "Kieferstation der I. Chirurgische Universitet - Klinik" in Wien. (Čeljusni odjel prve kirurške sveučilišne klinike u Beču.)

Budući, da dr. Puharić znađe više jezika — nije mu bilo teško specijalizirati u Beču u dentalnoj višjoj kirurgiji u njemačkom jeziku, kojeg je već 1912. godine počeo studirati.

Radi svoje sposobnosti i stručnog znanja polučio je dvije svjedočbe. Jednu iz Berlina, a jednu iz Beča. Obadvi je mogu služiti na diku i ponos njemu, njegovoj rodbini i cijelom hrvatskom narodu!

Da njegov boravak u Evropi bude što korisniji za nas Hrvate u Americi — snimao je pomicne slike u svim većim gradovima Evrope, a naposlje po hrvatskim selima i gradovima, kud je god prolazio po lijepoj našoj domovini Hrvatskoj. Snimio je 1200 nogu pomicnih slika, kojima će ugodno iznenaditi clevelandske Hr-

vate skorim prikazivanjem istih kao i ostale hrvatske kolonije tijekom vremena.

Najviše je boravio u prijestolnici hrvatskoj — u bijelom Zagrebu, zatim u svojoj miloj i divnoj Dalmaciji, a naposlje u Splitu podno Marijana kao i na otoku Braču u mjestu Pučistu, gdje se je rodio.

Osim putovanja po Hrvatskoj posjetio je dr. N. Puharić i grad Beograd, koji ga je upravo začudio svojim brzim i neočekivanim porastom i napretkom. Takodjer proveo se je i kroz romantičnu Sloveniju i taj čas mu je bilo tek jasno, da su samo "slovenski hribi" mogli stvoriti tako divne slovenske melodije, koje se danas sa tolikim užtkom slušaju.

Zaista čudna pojava! Naš dr. Puharić imade dar neobične predvidljivosti budućih događaja. Ta njegova vidovost odlučivala je mnogoputa u njegovom životu, o njegovoj sudbini. Tako je g. 1914. svojom pronicavošću predvidio svjetski rat i brzo se je spremio u Ameriku. I zaista treći dan njegovog boravka u Americi, planuo je svjetski rat.

Tako i za vrijeme sadanjenog boravka, kad je posjetio Trst — naslutio je, da će se Evropa za par dana pretvoriti u krvavo razbojište — i tim časom smjesta je prekinuo daljni svoj boravak do 15. septembra, te pohitio u Split, Zagreb, Pariz i jedva, što je ulovio mjesto na parobrodu "Normandie" — stigao je medju nas u Cleveland avgusta 29., a septembra 1. je već planuo rat izmedju Njemačke i Poljske. Iskren je, pošten, nesebičan i savjestan, pak zato ga Bog prati i izbavlja u svim pogibeljima njegovog života.

Septembra 15. o. g. otvorio je dr. Puharić, nakon lijepog

odmora, svoj ured dentalne kirurgije na svojom starom mjestu na 55. ulici i Superior Ave. i počeo je sa ordinacijom, kao i prije od 9. do 11:30 dopoldne i 3. do 8. popoldne svaki dan, osim četvrtka i nedjelje. Budući, da su brojni pacijenti čekali ustrpljivo na njegov povratak — to je dokaz, da clevelandski Hrvati kao i druge narodnosti imaju veliko povjerenje u njega i sigurno je, da će biti preobtečen kao i prije. Tako i valja! Jer nije badave po obćem mnijenju i po izjavama privatnih osoba — proglašen za najposposbnijeg dentista u državi Ohio.

Uvjeran, da će dr. N. Puharić i u buduće biti medju clevelandskim Hrvatima središte našeg narodnog, crkvenog, kulturnog i društvenog života. Ja mu zajedno sa cijelom iseljnom Hrvatskom kličem: Dobro nam došao i još bolje našao!

Clevelandski Hrvat.

Članstvo se je odzvalo

Vsi tisti, ki ste se bili udeležili proslave 40 letnice obstoja društva Presvetega srca Jezusovega, katero smo proslavili v soboto 2. septembra, ste gotovo videli, da narod v splošnem odobrava naše delovanje.

Dolga je doba 40 let in koliko podpore in drugače dobrega je storilo to društvo za svoje člane, vedo najbolje tisti, ki so bili deležni ene ali druge podpore od strani društva.

Ne mislim vam, na dolgo in široko, zopet opisavati delovanje tega samostojnega podpornega društva, ampak se tem potom želim samo najiskrenejše zahvaliti vsem članom in članicam, ki ste se tako številno udeležili naše proslave. Zahvaliti se hočem tudi vsem delavcem, ki ste na en

ali drugi način pomagali do tako lepega uspeha.

Končno pa se moram zahvaliti tudi vsem ostalim posetnikom, ki ste se udeležili te naše proslave omenjeni večer. Najlepša hvala tudi vodstvu SND za vso prijazno postrežbo. Vse one pa, ki še niste člani našega društva, prav prijazno vabim, da pristopite v naše društvo, kjer boste za majhno članarino deležni vsaj delne podpore v slučaju bolezni ali kakšne druge nesreče.

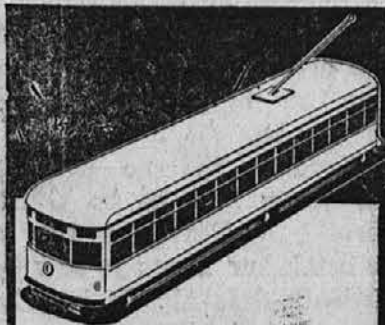
Članom pa priporočam, da tudi še v bodoče tako lepo složno sodelujete s svojim društvenim odborom in mogoče je, da bo naše društvo praznovalo ne samo 50 letnico, ampak še kaj več. Z bratskim pozdravom,

John Levstek, predsednik.

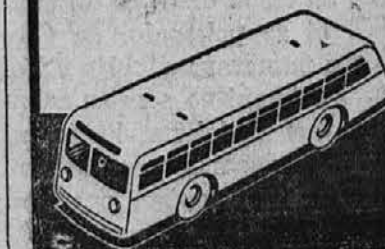
—Konji so se splašili in planili v beg z vozom, na katerem je sedela žena zidarskega pomočnika iz Podgorice pri Ljubljani, Marija Kralj, s svojim dveletnim sinčkom Ivanom. Kraljeva in njen sinček sta padla z voza ter se potolkla.

—Hudo nesrečo je doživel pri delu Bosanec Sulejman Melkič, zidarski delavec v Ljubljani; padel je v živo apno in se opeknel tako močno, da so ga morali reševalci prepeljati v ljubljansko bolnišnico.

—Padel je ter se potolkel po glavi Milan Pirc, sin sluga v St. Vidu nad Ljubljano.

DA SE
PAZI
NA NJIH
VARNOST
CLEVELAND
RAILWAY
MOTORMANI
IN VOZNIKI
PORABIJO
VSAKO
PAŽNJO

NAZNANILO IN ZAHVALA

V veliki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da se je po kratki bolezni za vedno poslovila in se preselila v večni raj naša nepozabna žena in mama

Mary Oblak

7818 Rosewood Ave., Cleveland, O. ter zapustila moža in tri odrasle sinove. Preminila je v starosti 53 let. Doma je bila iz vasi Dule, fara Škocjan na Dolenjskem. K večnemu počitku smo jo položili dne 8. julija 1939 po katoliških obredih na Calvary pokopališče.

Dolžnost nas veže, da se javno zahvalimo vsem tistim, ki ste nas tolažili in ki nas še tolažite. Najprej se zahvalimo našim sosedom, ki so nam bili v prvo tolažbo. Srčna hvala gos. duhovnikom za cerkvene obrede v cerkvi sv. Lovrenca.

Iskrena hvala vsem za darovane sv. maše in vsem tistim, ki so jo prišli klopiti na mrtvaškem odru. Srčna hvala tistim, ki so dali svoje automobile brezplačno pri pogrebu. Iskrena hvala tistim, ki so okinčali oder s krasnimi cveticami. Hvala povzročji g. Ivanu Zormanu za tako milo petje v cerkvi; Blagor mu, ki se splošje. Hvala društvu sv. Lovrenca št. 63 KSKJ in društvu Bled št. 20 SDZ, katerih člani so čuli in molili ter jo ponesli k zadnjemu počitku. Hvala članicam podružnice št. 47 SZZ, ki so vsak večer prišle molit za dušo ranjke, ko je ležala na mrtvaškem odru.

Lepa hvala Mr. Louis L. Ferfoliju, našemu slovenskemu pogrebniku, za tako izvrstno postrežbo. Še enkrat: prisrčna hvala vsem skupaj za vse.

Ti, ljuba soproga in dobra mamica svojemu možu in svojim sinovom, počivaj v miru v ameriški grudi in prosí Boga, da se enkrat združimo skupaj nad zvezdami.

Kako smo se veselili, da bomo naši mamici priredili na 24. septembra lepo presenečenje za 53 letnico. A Bog jo je prej poklical k sebi v večni raj. Božji volji se moramo ukloniti.

Zahajobci ostali:

VALENTIN, soproga
VALENTIN, FRANK in ANDREY, sinovi

Cleveland, Ohio, 22. septembra 1939.

Telefon

VAS DRŽI V ZVEZI S PRIJATELJI

● Telefon v vaši hiši je vreden za trgovino in družabne klice. Izgubite prilike, če vas delodajalci ali tovarši v podjetju n emorejo doseči po telefonu. In prijatelji vas tako lahko dosežejo, če imate telefon v svoji hiši. To je vedna udobnost in stane tako malo. Zakaj bi ga ne imeli?

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Ta prizor je moral biti pripravljen že naprej. Markiz Courtournieu očisti svoja očala, potegne iz žepa kos papirja in čita, ko je vladala v dvorani smrtna tišina:

"Jaz, Blanche de Courtournieu, prisegam in izjavljam, da sem bila na večer četrtega februarja, med deseto in enajsto uro, napadena na javni cesti, ki vodi iz Sairmeuse v Montaignac. Napadla me je četa oboroženih razbojnikov. Dočim so se posvetovali, če se naj polastijo moje osebe in izropajo mojo kočijo, sem slišala nekega moškega, ki je rekel svoji tovarišu: "Ona mora iz komne, kaj ne, gospod Escroval?" Jaz mislim, da razbojnik, ki je izustil te besede, je bil nekdo kmet po imenu Chanlouineau, toda priseči pa tega ne morem."

Strašen krik, kateremu je sledil obupen stok, je prekinil zdajci markiza.

Trpljenje, ki ga je moral prestajati Maurice, je bilo preveč za njega. Že je hotel plaviti naprej in zakričati:

"Jaz sem izgovoril one besede napram Chanlouineau. Jaz sem kriv, moj oče je nedolžen."

Toda abe Midon je imel dovolj navzočnosti duha, da ga volj zadržal in mu z roko zamahnil usta.

Vendar bi bilo duhovniku nemogoče zadržati Mauricea brez pomoči upokojenih armadnih častnikov, ki so stali zraven.

Častniki so dobro vedeli, kakšne posledice znajo nastati, zato so obkolili Mauricea, ga vzeli na rame in ga odnesli iz sobe kljub temu, da se je silno zoperstavljal.

Vse to se je vzele komaj deset sekund.

"Kaj je vzrok nemira v dvorani?" vprašuje vojvoda, ki ježno zre na navzoče.

Nihče se ne oglasi.

"Pri najmanjšem nemiru bom dal izprazniti dvorano," pristavi Sairmeuse. "In vi, jetnik, kaj imate povedati na obtežljivo izjavo gospodične Courtournieu?"

"Ničesar," odvrne baron.

"Torej priznavate svoje krivdo?"

Ko so bili izven dvorane je župnik izročil Mauricea varstvu treh častnikov, ki so obljubili, da ga spremljajo, da ga s silo vlečejo v hotel, ako ga bo potrebno, in da bodo tudi pazili, da ostane tam.

Ko se je abe Midon nato nekoliko oddahnil, se je vrnil v sodno dvorano v trenutku, ko se je baron zopet vsedel na svoj sedež, ne da bi kaj odgovoril na podtikovanja vojvode Sairmeuse. S tem je baron označil, da se ne bo več boril za svoje življenje.

In res, kaj neki je hotel še povedati? Kako bi se mogel braniti, ne da bi izdal lastnega sina?

Do tega časa ni bilo niti ene osebe v dvorani, ki bi bila prepričana o krivdi barona. Toda po prečitavanju usodepolnega pisma gospice Blanche so nekateri že začeli misliti, da je baron menda res kriv. Njegov molk so smatrali kot za tiho priznanje krivde.

Očividno je bil baron Escroval kriv. Ali ni bila to ogromna zmaga za vojvodo Sairmeuse?

Slednji se zdajci obrne proti zagovornikom in reče z nekako utrujenim glasom:

"Sedaj govorite, ker mislite,

da je potrebno govoriti, toda bodite kratki. Vso zadevo bi morali končati že pred eno uro."

Najstarejši odvetnik vstane, ves tresoč se od nevolje, toda predno izbruhne iz njega, ga ustavi baron Escroval.

"Nikar ne skušajte me zago-varjati," reče navidez mirno. "Ves vaš trud bi bil zaman. Samo eno besedo imam še za sodnike. Naj se spomnijo, kaj je plemeniti in značajni maršal Moncey pisal kralju: "Birič nikdar ne ustvarja prijateljev."

Ta opazka seveda nikakor ni bila namenjena, da bi omehčala srca sodnikov. Maršal je bil svoječasno radi te izjave zaprt in obsojen v zapor.

Ker zagovorniki sedaj niso več skušali govoriti, se je komisija umaknila k posvetovanju. Gospod Escroval je dobil sedaj priliko, da se pogovori z zagovorniki. Krepko jim je stisnil desnico in se zahvalil za njih pogumni nastop.

In potem se obrne baron k najstarejšemu odvetniku in mu reče s pritajenim glasom:

"Še eno prošnjo imam do vas. Ko bodo nad menoj izrekli smrtno obsodbo, pojdite takoj k mojemu sinu. Povejte mu, da njegov umirajoči in nedolžni oče zahteva, da sin živi. On vas bo takoj razumel. Povejte mu to mojo zadnjo željo — naj sin živi za svojo mater!"

Več ni mogel povedati. Sodniki so se vrnili v dvorano.

Izmed trideset jetnikov, jih je bilo devet spoznanjih nekrižnim in so jih izpustili. Ostali pa, enainvajset po številu, in med njimi sta bila Escroval in Chanlouineau, so bili obsojeni v smrt.

Chanlouineau je imel še vedno prijazen nasmeh na ustnih.

Osemindvajseto poglavje

Župnik je imel prav, ko je čutil, da lahko zaupa Mauricea upokojenim častnikom.

Ker se je Maurice upiral z vso silo, so ga pograbil in nasilno odpeljali iz trdnjave. Otepal se je okoli sebe z vso močjo, toda zaman.

"Pustite me!" je kričal. "Pustite me, da grem, kamor me kliče dolžnost. Ob čast me spravite z vašo trditvijo, da me hočete rešiti."

Bil je strašen v svoji jezi. Vrgel se je brez pomisleka v nespametno podjetje, in sedaj mora njegov oče nositi vsu odgovornost. On, lopov, zločinec, bo ostal živ, in njegov nedolžni oče bo moral poginiti pod sekiro krvnika. Tako daleč ga je torej zapeljala njegova ljubezen do Marie-Anne, ta žar-ka ljubezen, ki ga je svoje dni tako radostno obsevala.

Toda vsako trpljenje ima svoje meje. Ko so ga prinesli v sobo hotela, kjer sta čakali z bolestjo v srcih njegova mati in Marie-Anne, se ga je polotila omedlelica, ki mora vselej slediti neznošnim duševnim in telesnim mukam.

"Ničesar še niso sklenili," so rekli častniki kot v odgovor gospej Escroval. "Župnik pride sem, kakor hitro bo obsodba razglašena."

In kakor so obljubili, so ostali stari častniki v sobi Mauricea in se udali žalostnemu premišljevanju.

V hiši je vladal globok mir. Skoro bi človek mislil, da je hotel zapuščen. Končno, okoli četrte ure, je dospel duhov-

nik, kateremu je sledil odvetnik, in kateremu je gospod Escroval zaupal svojo zadnjo željo.

"Moj mož!" vzklikne gospa Escroval, ko skoči kot divja s stola.

Duhovnik sklone glavo. Razumela ga je.

"Smrt!" zajecija nesrečna ženska. "Obsodili so ga!" Po tem težkem udarcu je padla vznak in umolknila.

Toda njena slabost ni trajala dolgo; kmalu planje kvišku, v njenih očeh odseva junaška odločitev.

"Rešiti ga moramo!" vzklikne. "Pod sekiro krvnika ne sme! Vstani, Maurice, pripravi se, Marie-Anne! Nič več ni časa za zdihovanje, na delo moramo! Tu in vi, gospodje, mi boste pomagali. Kaj ne, da lahko računam na vašo pomoč, gospod župnik? Kaj naj storimo? Ah, saj ne vem! Toda nekaj moramo ukreniti. Smrt tega pravičnega moža bi bila prevelik zločin. Bog tega ne more dopustiti."

Uboga ženska zdajci umolkne, roke dvigne k molitvi, ozre se proti nebu, kot bi od tam pričakovala rešitve.

"In kralj!" začne znova. "Ali bo kralj odobril ta zločin? Nikdar mogoče ne pozna usmiljenja, toda pravičen je. K njemu grem. Vse mu povem. Le zakaj se nisem na to že prej spomnila! V Pariz moramo brez odlašanja. Maurice, ti greš z menoj. Eden izmed vas, gospodje, naj gre in naroči konje in voz."

Misleča, da jo bodo poslušali, je hitela v sosednjo sobo, da se pripravi za potovanje.

"Uboga ženska!" šepeta odvetnik duhovniku, "njej ni znano, da je izvršitev obsodbe vojaške komisije izvedena že v štirindvajsetih urah."

"Nu?"

"In štiri dni vzame potovanje v Pariz."

In ko odvetnik nekaj časa premišljuje se pristavi:

"Vseeno, ako ji dovolimo iti, ji storimo delo usmiljenja. Ali ni maršal Ney onega jutra, ko bi imel biti obglavljen, prosil kralja, da odstranijo njegovo ženo, ki je plakala v njegovi celici?"

Abe zmaje z glavo.

"Ne," reče. "Gospa Escroval nam ne bo nikdar odpustila, ako ji preprečimo, da se ne bi zadnjič poslovila od svojega soproga."

V tem trenutku se je baronovna vrnila, in duhovnik je skušal zbrati ves pogum, da ji pove kruto resnico, ko nekdo silovito potrka na vrata.

Eden izmed častnikov hiti odpirati, nakar vstopi Bavois, korporal grenadirjev, pozdravljajoč z desno roko, kot bi stal pred višjim častnikom.

"Ali je gospodična Lache-neur tu?" vpraša.

Marie-Anne se prikaže.

"Jaz sem Marie-Anne, gospod. "Kaj želite od mene?"

"Povelje imam, gospica, da vas peljem v trdnjavo."

"Ah!" vzklikne Maurice, "torej zapirajo tudi ženske?"

Pošteni korporal se zdajci močno udari po čelu.

"Saj sem rekel, da sem stara šema," reče, "in ne znam pravilno govoriti. Hotel sem namreč povedati, da sem prišel po gospico na zahtevo enega izmed obsojenih, na željo nekega Chanlouineau, ki želi govoriti z njo."

"Nemogoče, moj dobri mož," reče eden izmed častnikov, "gospici nikakor ne bodo dovolili, da pride v trdnjavo na obisk, ne da bi imela izrečno povelje od načelnika vojaške komisije."

"No, to dovoljenje ima," reče stari vojak.

In ko se prepriča, da se nima od nikogar navzočih kaj bati, reče z nekoliko bolj pritajenim glasom:

(Dalje prihodnjič)

1885

1939

Naznanilo in Zahvala

V bridki žalosti globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da smo nanaglooma za vedno izgubili preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta

LOUIS STRAUSS

ki je previden s svetimi zakramenti v bolnišnici izdihnil svojo blago dušo in zatisnil svoje trudne oči dne 20. avgusta 1939 v starosti 54 let. Doma je bil iz Šmihela pri Žužemberku. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 24. avgusta 1939 na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se pristno zahvalimo Rev. Matiji Jagru za spremstvo iz Anton Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljeno sv. mašo in cerkvene pogrebne obrede in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Prisrčna hvala naj velja vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih.

Iskrena hvala tudi vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili sv. maše in ga spremili do groba. Posebno pa iskrena hvala Mr. Emil Benyak, Mr. Wm. Bunsey, Mr. Harry Harding, Mr. Louis Zorc, Mr. Peter Vazmani, Mr. John Rakovec, ki so nosili krsto in ga spremili in položili k večnemu počitku.

Naša prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so okrasili krsto s krasnimi vencami in zadnji pozdrav pokojnemu in sicer: Mr. in Mrs. Frank Becaj in družina, Mr. in Mrs. Vincent Seitz in Doris, Mr. in Mrs. Frank Piks ml., Mr. in Mrs. Louis Strauss, Mr. in Mrs. J. Heidnik, Mr. Mike Heidnik, družina Josephine Muster, Mr. in Mrs. Louis Strauss in družina, Mr. in Mrs. Steve Markolia in družina, Mr. in Mrs. Frank Urbiha in družina, Mr. in Mrs. Alois Sustar in družina, Mr. in Mrs. Frank Piks st. in družina, Mr. in Mrs. Valentin Markuzic in družina, Mr. in Mrs. Jos. in Margaret Jarc in družina, Mrs. Anna Grdanc in družina, Mrs. Mary Bencin in hčere, Mr. in Mrs. Ludwig Metlika, Mr. in Mrs. Frank Cebul in družina, Mr. in Mrs. August J. Kikel in Grandma Wellman, Mr. in Mrs. Frank Snyder, Mr. in Mrs. Joseph Sauric družina, Mr. in Mrs. Joe White, Employees of Sani Metal Products Co., Employees of the Foote-Burt Co., Boys from E. 55th St.: Anthony Anzer, Joseph Leskovec, August Kerzinski, Frank Grebenc Jr., Fr. Grebenc Sr., Felix Kovacic, Anthony Trante, Ernest Urbic, Victor Dobie, Chris Leslie, Fr. Spech, Martha Korlec, Mary Zupancic, Thomas Posenel, Stanley Bambic, Joe Trante, in Edward Hovevar; Hank's Boy Friends: Tony Brodnik, Frank Koncan, Bill Terchek, Herman Meglich, Steve Strunge, Al Jalen, Ed Korosec, Al Koporec, Frank Hovevar, Ed Cimperman, Bill Zak, in Berne Schultz; Hitless Wonders Baseball Club: Misses Mary Frank, Mary Oberstar, Jean Krizman, Julia Kline, Mary Sumrada, Caroline Klaus, Fanny Ursic, in Jeanette Bates. Prisrčno se želimo zahvaliti prijateljem in sosedom za krasni skupni venec, in sicer: Louis Strauss Jr., Mr. in Mrs. Engert, Mr. in Mrs. Kurre, Mr. in Mrs. Babic, Mr. in Mrs. Plavcan, Mr. in Mrs. Kordic, Mr. in Mrs. Charles Kikel, Mr. in Mrs. Zupancic, Mr. in Mrs. Walters, Mr. in Mrs. Hannibal, Mr. in Mrs. Markolia, Mr. Tony Cesar, Mr. in Mrs. Perse, Mr. in Mrs. Pozelnik, Mrs. Sirc Family, Mr. in Mrs. Cevka, Mr. in Mrs. Jos. Paik, Mr. in Mrs. Legan, Mr. in Mrs. Zbaenik, Mr. in Mrs. Znidaršič, Mr. in Mrs. Bogovich, Mr. in Mrs. Podražaj, Mr. in Mrs. Turk, Mr. in Mrs. Pate, Mr. in Mrs. Zadnik, Mrs. Skully, Mrs. Jevnikar, Mr. in Mrs. Longfuss, Mr. in Mrs. Kleinditz, Mr. in Mrs. Jancigar, Mr. in Mrs. Fabian, Mr. Louis Lekse, Mr. in Mrs. Poklar, Mr. in Mrs. Urbiha.

Globoko hvaležni se iskreno zahvaljujemo vsem sledečim, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše: Mr. in Mrs. Frank Mervar in družina, Mr. in Mrs. A. Tomsic in družina, Mrs. J. Saloman in družina, Mr. Frank Becay Jr., Miss Frances Becay, Mrs. Helen Kašek, Mr. in Mrs. William Bayuk, Mr. in Mrs. Louis Prebevsek, Mrs. Mary Bencin in družina, Mrs. Muster in družina, Mr. in Mrs. Joseph Orazem in družina, Mrs. Anna Grdanc in družina, Mr. in Mrs. Edward Strumbel, Mr. Frank Strumbel in družina, Mr. in Mrs. Jos. Strumbel, Mrs. Leben Sr., Mr. Frank Strumbel Jr., Mr. in Mrs. Fred Bell, Mr. in Mrs. Louis Strauss in družina, Mr. in Mrs. Steve Markolia in družina, Mrs. Jennie Strnad in družina, Mr. in Mrs. Rudolph Volcansek, Mr. in Mrs. Louis Zorc in družina, Mr. in Mrs. John Jevnik, Mr. in Mrs. Anton Cizel in družina, Mr. in Mrs. Mike Morel in družina, Mr. in Mrs. Joseph Leskovec, Mr. in Mrs. Robert Smakal, Mr. in Mrs. V. Ogrin in družina, Mrs. Molly Glicker, Mr. in Mrs. Louis Kovacic in družina, Mr. in Mrs. Anton Koren in družina, Mr. in Mrs. Mike Piks in družina, Mrs. Mary Makovec, Mr. in Mrs. A. Crombine in družina, Mr. in Mrs. Frank Koncan in družina, Mr. in Mrs. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Joseph Piks, Mr. Peter Vazmani, Mr. in Mrs. Joseph Sauric Sr., Miss Sophie Posch, Mr. in Mrs. A. Vehar Jr., Mr. in Mrs. Jacob Chesnik, Mr. in Mrs. Frank Zelenik in družina, Mr. Anton Vehar Sr., Mr. in Mrs. Joseph Hunter, Mr. in Mrs. John Rakovec, Mr. in Mrs. Louis Elliott, Mr. in Mrs. Fortuna in družina, Mr. in Mrs. Frank Smole in družina, Mr. in Mrs. Joseph Jarc in družina, Mr. in Mrs. Edward Jerman, Mrs. Frances Slabe, Mrs. Frances Kovacic in družina, Mr. Peter Viniavic, Mr. in Mrs. Frank Klaus in družina, West Park O., Miss Mary Pecjak, Mr. in Mrs. Joseph Kodrich in družina, Mr. in Mrs. Frank Urbiha, Mrs. Szezepanski in družina, Mrs. Mary Blatnik, E. 74 St., Mr. in Mrs. A. Kromar, Mr. in Mrs. John Cebul in družina, Bonna Ave., Mr. in Mrs. Anton Kolenc in družina, Mr. in Mrs. Stanley Zurga, Mr. in Mrs. Lawrence Zupancic in družina, Mr. in Mrs. Louis Longfuss, Mr. in Mrs. Joseph Baskovec in družina, Mr. in Mrs. A. J. Kikel, Mr. in Mrs. Phillip Nainiger, Mr. in Mrs. Frank Grebence in družina, Mr. in Mrs. Joseph J. Nemanich, Mr. in Mrs. Koshel in družina, E. 61 St., Mr. in Mrs. Anton Sivic in družina, Mr. in Mrs. F. Cevka in družina, Mr. in Mrs. Lawrence Bandi, Miss Frances Zakrajšek, Mrs. Smuk, E. 67 St., Mrs. J. C. Muchitz, Mrs. Julia Vidmar, Mr. in Mrs. Leo Mismas, E. 72 St., Mr. in Mrs. Joseph Miller in družina, Mr. Frank Banich, Mr. in Mrs. Joseph Menart Jr., Mr. in Mrs. Joseph Koren in družina, Mr. John Zorc, Mr. Laddie Znidaršič, Michigan.

Ravno tako tudi iskrena zahvala vsem, ki so darovali v gotovini.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu: Mr. F. Banich, Mr. Bernard Schultz, Mr. Bill Trecek, Mr. Rudolph Kasunic, Mr. Tony Germ, Mr. Joseph Sauric Jr., Mrs. Jennie Hrovat, Mr. Anton Tomsic, Mr. Alois Sustar, Mr. V. Seitz, Mr. Paul M. Domsich, Mr. Frank F. Linc, Mr. V. A. Muster.

Iskreno se želimo zahvaliti tudi Mrs. Frances Strauss, ki je prišla sem iz Detroit, Mich. in se udeležila pogreba. Enako iskrena zahvala vsem, ki so poslali pisemno sožalje in brzojave.

Našo prisrčno zahvalo izrekamo pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno naklonenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma prezrlo, prosimo oprostjenja in se jim ravno tako najprisrčneje zahvaljujemo.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprogi in oče, Bog Ti je uro odločil in njegova volja je bila, da si nas moral tako nanaglooma zapustiti. Vedno se Te bo no spominjali v molitvi in Te ohranili v sladkem spominu. V globoki žalosti nad Tvojo bridko izgubo Ti želimo, da počivaš sedaj v miru v zasluženem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška ze alja.

Zalujoči ostali:

MARY STRAUSS, soproga
MARY poročena Piks, STEPHANY, SOPHIE, hčere
LOUIS, RUDOLPH, HENRY, FRANK sinovi

Cleveland, Ohio, 22. septembra, 1939.

Najlepše čestitke k proslavi dvajsetletnice
vsem delničarjem korporacije
SLOVENSKEGA DOMA
na Holmes Avenue
želi

JOHN POTOKAR

lastnik

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

Tudi v bodoče želim korporaciji mnogo uspeha

NAŠE ČESTITKE

Z veseljem se pridružujemo čestitkam ostalih, ki se radujejo ob praznovanju dvajsetletnice prvega Slovenskega narodnega doma na Holmes Ave. v Clevelandu.

Kot voditelji najstarejšega trgovskega podjetja v trgovini s pohištvo in pogrebneža zavoda ob tej priliki kličemo vodstvu Doma, direktorjem in delničarjem: Še na mnoga leta!

ANTON GRDINA IN SINOVI

Ob priliki praznovanja dvajsetletnice

SLOVENSKEGA DOMA

na Holmes Avenue

najiskrenejše čestitava želeč mnogo bodoče sreče

MR. & MRS. AUGUST F. SVETEK

Mnogo najlepših čestitk ob slavu dvajsetletnice
SLOVENSKEGA DOMA
na Holmes Avenue
želita

JOHN SUSNIK in JERRY BOHINC

lastnika

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

819 East 185th Street

Zaloga najmodernejšega pohištva in električnih izdelkov.

PRAZNUJMO ZGODOVINSKI DAN Z SLOVENSKIM DOMOM NA HOLMES AVE. V NEDELJO DNE 24. SEPTEMBRA

Iskrene čestitke delničarjem in pionirjem

SLOVENSKEGA DOMA

na Holmes Ave.

ob priliki praznovanja dvajsetletnice v iskreni želji

bodočega napredka želi

JOS. PERUŠEK

TRGOVINA S POHIŠTVOM

809 E. 152d ST.

Mnogo najlepših čestitk izročamo vsem delničarjem

SLOVENSKEGA DOMA

na Holmes Avenue

ob priliki dvajsetletnice

ANTON BARAGA

dvajsetletni direktor korporacije
Založnik vina na debelo in drobno

15322 Waterloo Road

Najprisrčnejše čestitke k slavu dvajsetletnice

SLOVENSKEGA DOMA

na Holmes Ave.

želi

John Drenik

lastnik

Drenik Beverage Distributing Inc.

Naša iskrena želja je poleg čestitk vsem delničarjem

korporacije obilo poslovne sreče v bodočnosti.

Iskreno čestitam k praznovanju 20 letnice obstanka
prvega Slovenskega narodnega doma na Holmes Ave. v Cleve-
landu. Čestitkam se pridružuje vodstvo slovenske

NORTH AMERICAN BANKE

katere odjemalec in podpornik je bil Slovenski dom, njega
direktorij in delničarji skozi razdobje dvajsetih let.

Čestitamo in v bodoče želimo mnogo uspeha.

Narodni domovi, kakor tudi domovi naših družin in
finančna podjetja naj skupno sodelujejo in služijo v korist
lastnega naroda.

V imenu direktorija North American Bank,

ANTON GRDINA,
predsednik.

ISKRENE ČESTITKE

delničarjem in pionirjem korporacije

SLOVENSKEGA DOMA

na Holmes Avenue želi

JOHN TRČEK

večletni tajnik in direktor korporacije
Slovenska gostilna in trgovina

15506-08 Holmes Avenue

Mnogo iskrenih čestitk k slavu dvajsetletnice

želi

FRANK KOCIN

slovenski dekorator in papirar ter večletni direktor

korporacije Slovenskega doma

730 East 160th Street